

Full diocesà

15 de maig del 2022

p4 –Projecte de vacances per a famílies nombroses

p6 –Jornada de mestres i professors de religió

L'origen de la Pietat d'Igualada

La Mare de Déu Pietat és la copatrona d'Igualada, materialitzada en una imatge d'alabastre que es conserva des del segle XV. Fa unes quantes setmanes es van donar a conèixer els detalls d'una important investigació sobre els seus orígens.

Es tracta d'un estudi publicat a la revista *Locus Amoenus* pels historiadors de l'art Alberto Velasco González, de la Universitat de Lleida, i Santos M. Mateos Rusillo, de la Universitat de Vic, que explica per primera vegada que l'autor de la imatge conservada a l'Escola Pia és el «Mestre de Rímini», nom amb què es coneix un dels tallers més rellevants de producció escultòrica en alabastre de l'Europa del segle XV, probablement, malgrat el topònim, situat a Alemanya.

El treball abunda en les semblances de la imatge igualadina amb altres del taller escultòric, d'on van sortir diferents exemplars de la Pietat: des dels ulls fins als plecs del vestit i la policromia amb què va acompanyada. És un tipus d'imatge anomenada *Vesperbild* o «Pietat horitzontal», un model que difongué l'esmentat tallern i que trobem en diversos punts d'Europa i dels Estats Units.

«Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus»

Diumenge V de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

(14,21b-27)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.

[144]

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

(21,1-5a)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si

Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

»Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

(13,31-33a.34-35)

«És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou»

Un manament nou

Carles Riera i Fonts, pvre.

Pasqua és un temps per a viure, cada any, la novetat de l'amor del Crist.

Estimar consisteix a fer camí, un camí vital, d'humanitat plena i bella. És endinsar-nos en el misteri del Déu-Amor. És imitar Jesús, que va estimar-nos amb un amor total, donà plenitud i acompliment a la seva paraula, omplí de sentit l'existència aquí a la terra, feu per manera de complaure els profunds anhels del cor humà, sempre insaciable —«el cor vol més, vol en excés», diu un vers de Carles Riba. I sant Agustí afirma: «La mesura de l'amor és estimar sense mesura.»

Jesús de Natzaret, educat a l'escola dels Salms i a la de l'Esperit Sant, declara: «Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres.» No és fàcil, ja ho sabem, sobretot quan cal vèncer la indiferència, la ingratitud, la mesquinesa.

Ment i cor s'esforcen per conèixer i estimar. Com a creients vivim immersos en l'àmbit d'un Déu que ens té afecte. Entre tots hem de construir la civilització de la fraternitat. La benignitat de Déu s'expressa, amb una atenció serena, contra tot rigorisme i contra tot laxisme.

Finalment: l'amor humà té el seu origen en Déu mateix, d'acord amb el Gènesi («No és bo que l'home estigui sol; li haig de fer un ajud segons la seva natura», 2,18).

Jesús morí per amor. Glorifiquem-lo en els nostres cors!

La imatge

El comiat de Jesús dona inici a la seva absència física en relació als deixebles. Fins ara ell els acompanyava, els ensenyava, els defensava, ells el sentien prop seu. Arriba una època com ara la nostra. És l'hora d'un manament nou, distintiu per a la nova humanitat: allò que Jesús ha fet, que és obra de salvació, que ho faci cada cristià sense límits envers els altres.

Sagrat Cor de Jesús (s. XIX). Catedral de Sant Pere de Vic

Agenda

Lit. hores: Setmana I

16 dilluns

—Sant Simó Stock, carmelità
—Sant Joan Nepomucè, prev. mr.
Ac 14,5-18/Salm 113/Jo 14,21-26

17 dimarts

—Sant Pasqual Bailón, framenor
Ac 14,19-28/Salm 144/Jo 14,27-31a

18 dimecres

—Sant Joan I, papa
—Sant Pròsper de Tarragona, bisbe
Beata Guadalupe Ortiz de Landázuri
Ac 15,1-6/Salm 121/Jo 15,1-8

19 dijous

—Sant Francesc Coll, dominic fund.
Ac 15,7-21/Salm 95/Jo 15,9-11

20 divendres

—Sant Baldiri (o Boi), mr.
—Sant Bernardí de Siena, prev.
Ac 15,22-31/Salm 56/Jo 15,12-17

21 dissabte

—Santa Virgínia, vda.
—Santa Gisela
Ac 16,1-10/Salm 99/Jo 15,18-21

22 diumenge VI de Pasqua /cicle C

La Pasqua del Malalt
—Santa Rita de Cassia
—Santa Joaquina de Vedruna
Ac 15,1-2.22-29/Salm 66/Ap 21,10-14.22-23/Jo 14,23-29

Projecte de vacances per a famílies nombroses

Encarna López, responsable del projecte

Aquest estiu, per sisena vegada, presentem el projecte de vacances per a famílies nombroses del bisbat de Solsona.

Estem posant a punt la casa rectoria d'Ardèvol, on l'any passat vàrem fer una important millora, continuant amb alguns arranjaments que no es van poder fer l'estiu passat, a fi de condicionar la casa i preparar-la per a l'acolliment de les famílies que el Senyor ens porti aquest any.

És un goig per a nosaltres poder veure com tants infants gaudeixen de les nostres terres, de la nostra bona gent, així com propiciar que les famílies que han estat més generoses amb la vida tinguin uns dies de descans i bon compartir en aquests paratges tan bonics del nostre bisbat, coses que altrament seria difícil d'obtenir.

Ens agradaria molt oferir altres cases. Confiem que, si Déu vol, en un futur, puguem dedicar alguna altra casa per a aquest projecte, a fi que no es quedin tantes famílies sense aquesta oportunitat.

Si et sents cridat a col·laborar en aquest projecte pots fer-ho amb voluntariat, pregària i/o econòmicament. Serà ben agraïda la teva ajuda i de ben segur molt beneïda! Més informació a www.bisbatsolsona.cat; delegacions@bisbatsolsona.cat; tel. 973 480 619.

Torna el pelegrinatge a Fàtima (Portugal)

Del 10 al 15 d'octubre tindrà lloc, després de dos anys sense fer-lo, el pelegrinatge a Fàtima (Portugal). L'itinerari del viatge serà el següent:

1r dia, sortida en direcció a Lleida i Saragossa; parada per a dinar a Burgos i passejada pels seus carrers medievals; allotjament a Magaz de Pisuerga.

2n dia, sortida cap a Valladolid i parada; dinar a Salamanca; allotjament a Fàtima.

3r dia, estada a Fàtima, visita al santuari i temps lliure.

4t dia, missa de festa de comiat a l'Esplanada.

5è dia, sortida cap a Badajoz, visita guiada i dinar; continuació cap a Talavera de la Reina i allotjament.

6è dia, sortida cap a Madrid i dinar durant el viatge; retorn a casa.

Preu per persona, 730 € (suplement per habitació individual, 150 €).

Per a més informació i inscripcions podeu trucar a: Mn. Joan Viladot, 607 210 484; Mn. Marià Canal, 626 000 790; Sra. Glòria Aymerich, 973 49 26 07.

Noces d'argent de Mn. Gaspar Comellas

Mn. Antoni Bonet Trilla

El dia 27 d'abril es va escaure el vint-i-cinquè aniversari de l'ordenació presbiteral de Mn. Gaspar Comellas Lladó, que tingué lloc a l'església de Balsareny, la seva població natal, a càrrec del bisbe Antoni Deig.

Per aquest motiu, Mn. Comellas va presidir l'eucaristia, celebrada a Balsareny, acompanyat del vicari general, Mn. Marc Majà, i del rector de la parròquia, Mn. Antoni Bonet.

En aquesta celebració s'hi van fer presents els avis del Casal Verge de Montserrat, que van celebrar la festa de la seva

patrona, així com altres feligresos. Enguany fa setanta-cinc anys que es va inaugurar aquest Casal i coincideix també amb el setanta-cinquè aniversari de l'entronització de la Mare de Déu de Montserrat.

En acabar la missa es va fer el lliurament d'un regal a mossèn Gaspar per part de la parròquia i es va compartir un dinar de germanor amb capellans i familiars. Les parròquies que ha servit al llarg d'aquests anys han estat: Cervera, Puig-reig, Mollerussa, Guardiola, Cervera i Bagà. L'enhorabona, mossèn Gaspar!

Curs Moisès de l'EESA Solsona

Del 27 al 29 de maig propvenents tindrà lloc el curs Moisès, un dels cursos de l'Escola d'Evangelització Sant Andreu Solsona. Es tracta d'un curs de lideratge que mostra l'itinerari pastoral d'un líder cristià a través de la figura de Moisès.

El curs Moisès, que es farà al Seminari de Solsona, va adreçat particularment a totes aquelles persones que han rebut els cursos Nova Vida i Emmaús del Programa de Formació de l'EESA Internacional.

Què cal portar? Els participants hauran de portar algun material per a prendre notes i la seva Bíblia personal. L'aportació és de 105€/hab. individual o 98€/hab. doble (aquest import inclou la pensió completa i l'ús de materials).

Contacte: eesasolsona@bisbatsolsona.cat – 629 42 86 83. Termini: 18 de maig.

Tarragona acull més de 200 professors de religió de tot Catalunya

El dissabte dia 30 d'abril Tarragona va acollir la 16a Jornada de Mestres i Professors de Religió de Catalunya, un acte organitzat pel Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de Catalunya, l'Escola Cristiana i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona.

El tema principal va ser el nou currículum de l'assignatura de religió. La trobada, amb més de 230 docents de tots els bisbats amb seu a Catalunya, va començar al Col·legi Sant Pau Apòstol de Tarragona. Després de les paraules de l'arquebisbe tarragoní, es van fer les tres ponències. La primera anà a càrrec de Raquel Pérez, secretària de la comissió d'educació i cultura de la Conferència Episcopal Espanyola, que oferí el context, la gènesi —caracteritzada per la novetat en la seva consulta i pel caràcter sinodal—, l'estructura

i les oportunitats que representa aquest nou currículum. Posteriorment, Yolanda Otal, docent als ISCREB i ISCR-Don Bosco, es va centrar en els aspectes didàctics i pedagògics. Finalment, Manu Andueza, cap de l'àrea teològica de Cristianisme i Justícia, va oferir la lectura bíblico-teològica i exhortà a la formació permanent dels docents de religió.

La segona part de la jornada va aterrar en aspectes més pràctics. Consistí en l'oferta de dotze tallers específics que tractaven les novetats del nou currículum des d'una mirada polièdrica: diàleg amb les encíclics *Laudato si'* i *Fratelli tutti*, el reforç del vessant cultural i patrimonial, el diàleg amb les altres matèries, etc. Després de tres tallers de caràcter cultural, la clausura de la jornada consistí en una missa a la catedral.

Exposició sobre la Seu de Manresa a Santa Maria del Mar

Una mostra titulada «La Seu de Manresa, 700 anys. De Berenguer de Montagut a Gaudí» i comissariada per Fermí Bataller i Francesc Rafat, es podrà visitar fins al 3 de juliol a la cripta de la basílica de Santa Maria del Mar, de Barcelona. Gràcies a la tecnologia d'impressió 3D s'hi poden veure maquetes de les diferents èpoques constructives de la basílica de la Seu manresana, des de l'església romànica del segle XII fins a la basílica actual. Les modelitzacions en 3D, que permeten comprovar l'evolució constructiva, han estat realitzades per un dels comissaris de l'exposició, F. Bataller. Aquesta proposta cultural vol ser un petit homenatge a Berenguer de Montagut, mestre d'obres tant de la basílica manresana i com de la barcelonina.

Nou llibre del cardenal Martínez Sistach: «Els nous moviments eclesials i els papes»

Redacció

L'Editorial Claret ha presentat recentment la novetat editorial, disponible en català i en castellà, de l'arquebisbe emèrit de Barcelona, el cardenal Lluís Martínez Sistach, *Els nous moviments eclesials i els papes*.

Setanta-dues pàgines que parlen d'un període que va marcar seixanta anys de la vida sacerdotal dels laics, les religioses, els religiosos i els diaques de Catalunya, Espanya i Europa. Tal com va afirmar el cardenal, el llibre examina diferents missatges i discursos pontificis dirigits als moviments eclesials i a les noves comunitats; continguts necessaris per a conèixer i valorar aquelles noves realitats eclesials en la vida de l'Església del postconcili.

Moviments i papes

Martínez Sistach va explicar la importància de recordar els missatges dels tres papes que han tingut relació amb aquests nous moviments: sant Joan Pau II, Benet XVI i l'actual papa Francesc. I va afegir: «El magisteri dels tres papes posa en relleu la rica aportació espiritual i pastoral d'aquests nous moviments eclesials i noves comunitats. Un magisteri que expressa, també, reflexions i observacions.»

En un món secularitzat, afirmava el cardenal, «les diverses formes associades poden representar una ajuda preciosa per a portar una vida cristiana coherent amb les exigències

de l'Evangeli i per a comprometre's en una acció missionera i apostòlica». I va afegir que es tractava d'un dret fonamental dels cristians, el d'associar-se dins l'Església: «Aquesta llibertat dels fidels és un veritable dret que no prové d'una mena de concessió de l'autoritat eclesiàstica, sinó del baptisme que crida els batejats laics a participar activament en la comunió i la missió de l'Església».

«Llibre breu i fàcilment llegible»

El Dr. Armand Puig, rector de l'Ateneu Universitari Sant Pacià, que també va participar en la presentació, descriu l'obra com «un llibre breu, fàcilment llegible, dividit en sis capítols i un epíleg, que manifesta interès i simpatia per les noves comunitats i els nous moviments eclesials». Va parlar del cardenal com «un testimoni viu, amb més de seixanta anys de vida activa», i afegí: «En el llibre queda molt clar que vós sou un pastor i un canonista, per aquest ordre.» En aquest sentit, Puig explicà que el volum té una simpatia pel tema de què parla. No el tracta des de la fredor de la legislació, sinó des de la calidesa d'algú que ha pogut veure com els nous moviments i comunitats eren una realitat esplèndida que ha donat fruits i que ha contribuït a fer créixer l'Església de Déu.

La presentació va despertar la curiositat d'un públic molt entregat, que aprofità l'ocasió per a formular diferents preguntes a l'autor, donant peu a un diàleg molt enriquidor.

L'Església és comunió

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Estimats germans:

En la realitat més íntima l'Església és un misteri. El que veiem –les persones, les institucions, els ritus i les accions– és signe d'una realitat que ens transcendeix. Quan diem que és un «misteri» no volem pas dir que l'Església sigui críptica, incomprendible i oculta, sinó que és un signe que remet més enllà de si mateix, que remet a una realitat rica i plena de vida. Doncs bé, el misteri de l'Església consisteix en la comunió: l'Església és un misteri de comunió.

Aquesta comunió és, sobretot, amb Déu. En un antic text, recollit en el Concili Vaticà II, sant Cebrià diu que l'Església és «un poble congregat en la unitat del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant» (*De Orat. Dom.*, 23). La comunió amb Déu és un do que ell ens atorga i que ens arriba mitjançant l'escolta de la seva Paraula i la participació en els sagraments. El baptisme és la porta i el fonament de la comunió amb l'Església. L'Eucaristia és font i cim de tota la vida cristiana. La comunió del cos eucarístic de Crist significa i produeix, és a dir, edifica, la comunió íntima de tots els fidels en el cos de Crist que és l'Església.

La comunió amb Déu dona origen a la comunió entre nosaltres. Si Déu és Pare, tots nosaltres som germans; si Crist és el nostre Mestre, tots nosaltres som els seus deixebles; si l'Esperit Sant és el motor de la nostra vida, tota la comunitat cristiana n'és el temple. L'Església és «comunitat de fe, esperança i amor» (LG 8), és a dir, comunitat de creients, que esperen en Déu i l'estimen. És una comunitat de persones que forma «un poble reunit en virtut de la unió del Pare i el Fill i l'Esperit Sant» (LG 4).

Ara bé, aquesta comunió exigeix ser aprofundida i viscuda. D'acord amb el que hem dit, créixer com a Església, ser millor Església vol dir, primer de tot, que la nostra comunió amb Déu sigui més íntima i real. Però créixer en la comunió vol dir també fer créixer la relació entre nosaltres, l'experiència de formar part d'un poble i ser comptats entre els membres de la família de Déu. El Sínode dels Bisbes 2020-2023 convida, en primer lloc, a créixer en la comunió, que és l'arrel de la participació i de la missió.

Si l'Església és un misteri de comunió, la sinodalitat no és un afegitó a la seva essència, sinó una dimensió constitutiva de l'Església. Ella realitza el fet d'ésser misteri de comunió en aquest caminar junts quan es reuneix per celebrar la fe i quan participa de manera activa en el seu anunci. Es diu en un important document de la Comissió Teològica Internacional: «En el do i en el compromís de la comunió es troba la font, la forma i l'objectiu de la sinodalitat, ja que expressa l'específica manera de ser i actuar del Poble de Déu» («La sinodalitat», núm. 43).

